

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Audomarus Episc. Confess. 9. Septembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

Mariæ, parens est prædestinatorum. Esto constans
& fidelis servus ejus, ut ipsa constans & fidelis fuit
sponsa Spiritus sancti. *Oportet inter fluctus seculi confu-
gere ad Mariam, & respectu exempli ejus cursum vita diri-
gere.* S. Epiphanius,

S. AUDOMARUS EPISC. CONFESS.

9. Septembris.

*Bonum est mihi cum uno oculo in vi-
tam ingredi, quàm duos oculos
habentem mitti in gehennam ignis*

Matt. 18.

COepit AUDOMARUS tunc vivere, cum
desijt Mater, quando nimirum à morte
hujus cum patre mori mundo inter Ascetas
occepit. Jucundum credo videre coelo erat,
Patrem una & filium in eadem virtutis schola
discere, miraculo eo majori, quod ad hanc
filius Patrem duxerat. Quid jam mirum, si
mira alia quàm plurima patravit AUDOMA-
RUS, si radiare è ligno ctucem, si exsurgere è
lectulis ægros, è vinculis captivos iussit? Nos
duo tantùm scribemus, quorum pueri tu-
num, alterum bis pueri senes legant. Episcopus
jam Morinensis adolescenti interdixerat,

ne

ne cymba in aquis luderet. Risit ille, & iusit. Sed in obsequentem venti fluctusque in altum, inde è Gallia in Saxoniam usque eiecerunt, & ut contra immorigerum conjurasse cum aquis terram agnosceret, latrones in litore venientem præstolabantur. Quid ageret sine velis, sine remis puer Nauta? Nempe remi preces, vela Divi apud DEUM AUDOMARI merita fuerunt. His ille in patrium portum in vectus Naulum Navarcho suo obsequiū dehinc persolvit. Hic cum amissos senio oculos ad D. Vedasti tumultū recepisset, mox facti poenitens cum nō videret, an ex te animi esset videre, precatus est Deum, iterum eriperet, si noceret, lumen. Eripuit & in cœlum abituro Duces Angelos misit. Ibi ille cœcus nunc Deum videt. *Ex Sur.*

MEDITATIO.

*De Cæcitate utili ad salutem
& noxia.*

S Audomarus visui præelegit oculorum cæcitate. Est virtutum cæcitas quædam sancta. Sic cæca est sanctorum obedientia: sæpe puer regit cæcum virum, ita sancti facillè obtemperant. Justitia quoq; cæca: non enim respicit personā. Humilitas etiam ambulat cæcè pro suis defectibus censendis habet oculos Argi: Defectus aliorum vel non videt, vel

vel diffimulat, vel tegit si potest vel excusat: Nonne in
festucam vides in oculo fratris tui, & in tuo non vides tra-
bem? Castitas quoque cæca est; claudit enim oculos,
ne mors intret per fenestras.

2. Est cæcitas vituperabilis affectuum amoris &
 iræ. Cæcè amamus; nimis multi sunt exoculati Sam-
 psones; Nec prævident suam infamiam, nec animæ
 ruinam. Excæcant etiam amor consanguineorum &
 auri cupido: clama cū cæco. *O Domine ut Videam.* Luc.
 18. Iræ quoque affectus obscurat rationem, ut cæco
 furore multa agamus: igitur ne statuas quidquam si
 iratus fueris. *Jam te* (inquirebat Architas Tarent)
occiderem nisi iratus essem.

3. Est cæcitas execrabilis peccatorum, qui amil-
 so per peccatum lumine divinæ gratiæ *tota nocte labo-*
rantes nihil capiunt: O quanta cæcitas! *Si omnia egero,*
& charitatem non habuero nihil sum, & nihil mihi pro-
dest. S. Paul,

S. NICOLAUS TO- LENTIN. CONF.

10. Septembris.

Ego enim didici in quibus sum suffi-
ciens esse. Scio & humiliari, scio &
abundare, & in omnibus institu-
tus sum. Paul. ad Philip. cap. 4.

Sep.